

„Sis on sedda toito sün lällatse sada. Miño nabril, tullakohtomehhel on üks vilja-süün, kus ni paljo siri fees, et neid formia lauva võiks püda.“ Hints pallus teed jahhatada ja lissas jure: „Iired on miño kõige kallim roog!“ „Töoste,” ütles Reinowadder — „teie peate ni maitsewad võeraspeo toito leidma, et oma ello-aenal sedda öhto-söli eñam ei sa unustama.“ Kas uksus selmi jutto ja läks temaga seltsis ürepügile. Künni seina al olli üks auf, mis Reinowadder miñerval õsel krapinud, kui ühhe kaña olli warrastanud. Kohtomehhe poeg Mart olli warga ulse ülleeleidnud ja öhtul augo ette lingo teimud, mis, kui warras tagasi tuloks, tedda piddi löksutama. Reinowadder näggi ohhelikko ja mõistis kohhe luggu ürra, sellevärast ütles ta kassile: „Armas täddipoeg, puggege sün seina alt augustisse; ma walwan senni augo ees et seddagri waenlast seie ei tulle; kui föht täis saab, siis tulge jälle tagasi. Täanna öhto teine teisest meie ei tohhi lahkuda, sest omme warra lähme aegsaste teele, ja lühhendame magguna juttuga käiki.“ Hints küssis arglaôte: arvate, et mul wigga ei sa kui augustisse poen? Rebbane kostis: „Kui nisugune argpüks ollete, et auto kardate, siis lähme ennenime koos tagasi; küllab mo wañamoor murretseb teile laua peale, mis fätte juhtub. Agga kuulge, tudda iired tünnis willistawad!“ Kas äbbenes rebase pilkamist, kargas forraga seina alla aufo, ja langes lingo finni. — Hints, kes ohhelikko kaela

ümber tundis, vüdis kohkudes taggasü tulla, agga se läbbi tömbas silmuse veel kõivemast finni. Sureb äddas rappelades, üidis ta Reinowadderit appi, kes augo ees kulades kasji willetsuse tille vägga röemus olli. Tema küssis: „Hints, tudda kohtomehhe nuum: iired teil maitsewad? Arge sõge ülleliga, muidu ei pease laia kõhbuga kitsast augusti eñam tagasi. Saaks Mart agga sõnumid, et teie tünnis võersil ollete, ta toobs teile kohhe soola väggewa roa körwa. Miss teie sõmosaual nõnda laulate? Ei se olle ias õige luggu. Võl'sin waña Kriimfilma:issanda teile seltsimehheks sata, sün tassuküün forraga föik wañad võllas ärra.“ — Sedda räfides vutkas ta miñema, tee peal nõu piddades, mis uut koerustikko jälle soetada. Ta teadis et hunt koddo ei olnud ja töttas sellepärast hundi-wañamorile võersi; eßiteks lotis ta naise käest kuulda sada, mis suud Kriimfilma:issand tema peale fuñinga ette olli tösenud, ja teisels sowis ta hundi-eñandaga endist sobrust uendada. — Reinowadder astus „Pühajürri-futška“ tupp, agga emmandat ei olnud koddo. „Terre öhtust võeraadlapsed!“ ütles ta hundi poegadele: „paljo terwissid ridele miño poolt; mõttelgo ta meie nore põlwe peale!“ Nõnda räfides nüsutás ta jalga töstes ulse-vita ja läks siis oma teed.

Teisel vñitul kui päwa terra affas koitma, tulli Kriimfilma:emand tagasi, küssis laste käest, kas seddagri käis miño järel kuulamas? Lapsed vastasid: